

RESSÒ DE LA PARAULA

Vacances per a l'esperit

S'imposa un aclariment davant aquest títol: diem «vacances per a l'esperit» i no «vacances de l'esperit», i, a més, posem «esperit» amb minúscula. Ens referim, en efecte, a l'esperit de cadascú, que, tot i ser allò més personal i únic que tenim, tan sovint roman oblidat, arraconat i solitari. Parlem de vacances, aquest temps d'oci, que ens permet de trencar el ritme atrafegat de la vida i l'atabalament de les preocupacions quotidianes. Triem, a més, l'expressió «per a l'esperit», perquè volem significar, no que l'esperit plegui i se'n vagi de vacances, sinó tot el contrari, que aquestes estigui dedicades a fer-li cas, al seu cultiu, i al seu exercici.

Ens sembla que aquest propòsit és avui més necessari i urgent que mai. Precisament perquè patim una seriosa crisi. La crisi ens afecta al que podríem anomenar l'espai més extern de la persona, com ara, patir incomoditats, falta de serveis o, fins i tot, malauradament, la fam. Ens afecta també a la psicologia, com ara, frustracions, crisi de l'anomenat «benestar», efectes de l'atur, conflictes socials i personals, depressions... Però res del que viu la persona, ni que sigui una malaltia en el seu cos, és només quelcom físic o psíquic, perquè la persona humana és tota una unitat, centrada en el seu cor, que és l'esperit: tot en ella és personal i humà. La qual cosa vol dir que la crisi que patim és també (i penso que, sobretot) crisi que afecta a l'esperit.

Així, aquest seria el programa que proposem «dedica les vacances al teu esperit, per tal de poder viure la crisi». I gosaríem dir, «dedica les teves vacances al teu esperit, per tal de superar la crisi», encara que aquesta crida pugui provocar un somriure irònic i menyspreatiu.

La proposta pot ser més concreta. M'ha arribat un llibre ben interessant: *Una luz tan diferente. Páginas escogidas del Libro de la Vida*. Es tracta d'un recull de textos del *Libro de la Vida*, de santa Teresa de Jesús, elaborat per la comunitat de monges Carmelites Descalces del Monestir de la Sagrada Família, de Puçol. Els escrits de la santa vénen triats, acompanyats i presentats per les mateixes monges que han begut i beuen quotidianament d'ells, la qual cosa afegeix una nota vital a la ja riquíssima càrrega testimonial de l'obra de la santa fundadora.

El llibre mereix molts comentaris. Només una observació sobre l'encert del títol. Perquè, si no fa gaires anys aquest títol hauria estat rebutjat per qualsevol editorial, avui és absolutament oportú. Com gosen les monges presentar un missatge, accentuant la diferència respecte dels missatges que escoltem cada dia? Com proposen una llum, una claredat, caracteritzada per la diferència front a les llums que inventem i creem nosaltres, moderns, intel·ligents i poderosos, constructors de la nostra història? O és que no serà tan diferent?

—La llum que podem trobar en aquest llibre és diferent per ser més llum que les petites espurnes que anem trobant cada dia.

—Podem agafar aquest llibre sense por i amb bona consciència, perquè tothom està fet, no per a un petit raig, sinó per al mateix sol.

—Per entendre'ns, substituïm la paraula «llum», per «amor»: un amor tan diferent...

Ja ens va bé que ens endinsem durant les vacances en una claredat d'amor diferent, ben concret, amb els peus a terra, perfectament humà per ser perfectament diví.

El Camí de Sant Jaume a Catalunya

► El proper diumenge s'escau la festa de Sant Jaume, de tanta tradició a Galícia i també a Catalunya. El Camí de Sant Jaume, tan freqüentat en aquest Any Sant Xacobeu, també travessa Catalunya. Comença a tocar de França i té un doble origen: es pot començar a la Jonquera o bé al Port de la Selva, al monestir de Sant Pere de Rodes, com mostra la foto. Continua fins al monestir de Montserrat i entra a l'Aragó per Alcarràs, per dirigir-se després cap a Fraga i Saragossa. La Generalitat de Catalunya ha senyalitzat el braç principal del Camí català per facilitar el recorregut als pelegrins. Mapes, propostes de rutes i altres recursos es troben a: www.camidesantjaume.cat.

APOSTOLAT DEL MAR

«Gràcies, gent de mar»

El dia 16 de juliol la gent de mar de les nostres terres ha celebrat la festa de la seva patrona, la Mare de Déu del Carme. Amb aquest motiu, parròquies costaneres, confraries de pescadors, tripulants dels vaixells i l'Apostolat del Mar han organitzat processons i altres actes festius.

En un món, el de la mar, gens fàcil, sovint trobem a bord d'un vaixell una imatge de Nostra Senyora. És una fe popular, tramesa de família en família, de poble en poble.

Enguany, l'Organització Marítima Internacional, davant de problemes com la pirateria, que posa en perill la vida de tants mariners, l'abandonament de vaixells, que deixa desamparades tripulacions senceres, les jornades esgotadores i la manca de protecció en general, ha proclamat el 2010 any de la gent de mar. Amb aquest motiu

ha exhortat els governs i la comunitat internacional a ratificar convenis i a prendre totes les mesures necessàries per a la protecció de la gent de mar i llençar un missatge de reconeixement i d'agraïment per la seva feina i la seva aportació al desenvolupament social i econòmic del nostre món.

Des de l'Apostolat del Mar voldríem demanar a les organitzacions públiques i privades del nostre país de fer un autèntic esforç per millorar les condicions de vida i treball de mariners mercants i pescadors, alhora que ens unim a les veus d'aquells que els estan agraïts:

Gràcies mariners i pescadors, gràcies per tot el que feu per la nostra societat, que tan sovint us oblidava, gràcies per tot!

Ricard Rodríguez-Martos

Delegat de l'Apostolat del Mar a Barcelona

ANY MARAGALL

► Quan (el poeta) parli del fons de l'ànima amb amor, se farà entendre de tots aquells que en encantament d'amor l'escoltin: perquè en amor succeeix això, que mig entendre una paraula és entendre-la més que entendre-la del tot, i no hi ha altre llenguatge universal que aquest.

► Cuando (el poeta) hable desde el fondo del alma con amor, será entendido por todos aquellos que, en encantamiento de amor, le escuchan: porque en el amor sucede esto: que medio entender una palabra es entenderla más que entendiéndola de todo, y no hay otro lenguaje universal que este.

(Elogi de la paraula. Barcelona, 15.10.1903)

DIUMENGE XVI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,1-10a)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i veié tres homes aturats davant d'ell. Així que els veié corre-gué a terra i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, us prego que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que portin aigua per rentar-vos els peus i reposeu a l'ombra de l'alzina. Entretant aniré a buscar unes llesques de pa i refareu les vostres forces per a continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent.»

Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: «Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fes-ne panets.» Després corre-gué cap al ramat, trià un vedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparés de seguida. Quan tot era a punt, prengué mató, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells sota l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li preguntaren: «¿On és Sara la teva esposa?» Abraham respongué: «És dintre la tenda.» Ell li digué: «L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill.»

▶ Salm responsorial (14)

R. *Senyor, qui podrà estar-se a casa vostra?*

Qui podrà viure a la muntanya sagrada? / El qui obra honradament / i practica la justícia, / diu la veritat tal com la pensa; / quan parla, no escampa calúmnies. R.

Mai no fa mal al próisme, / ni carrega a ningú res infamant, / compten poc als seus ulls els descreguts, / honra i aprecia els fidels del Senyor. R.

No fia els seus diners a interès, / ni es ven per condemnar cap innocent. / El qui obra així, mai no caurà. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses

(Col 1,24-28)

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meua pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos que és l'Església. Ara jo sóc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciem. Sense fer distincions, amonestem tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 10,38-42)

En aquells temps, Jesús entrà en un poblet, i l'acolli una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atrafegada per obequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: «Senyor, ¿no us fa res que la meua germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi». El Senyor li respongué: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa».

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 18,1-10a)

En aquellos días, el Señor se apareció a Abrahán junto a la encina de Mambré, mientras él estaba sentado a la puerta de la tienda, porque hacía calor. Alzó la vista y vio a tres hombres en pie frente a él. Al verlos, corrió a su encuentro desde la puerta de la tienda y se prosternó en tierra, diciendo: «Señor, si he alcanzado tu favor, no pases de largo junto a tu siervo. Haré que traigan agua para que os lavéis los pies y descanséis junto al árbol. Mientras, traeré un pedazo de pan para que cobréis fuerzas antes de seguir, ya que habéis pasado junto a vuestro siervo.» Contestaron: «Bien, haz lo que dices.»

Abrahán entró corriendo en la tienda donde estaba Sara y le dijo: «Aprisa, tres cuartillos de flor de harina, amásalos y haz una hogaza.» Él corrió a la vacada, escogió un ternero hermoso y se lo dio a un criado para que lo guisase en seguida. Tomó también cuajada, leche, el ternero guisado y se lo sirvió. Mientras él estaba en pie bajo el árbol, ellos comieron. Después le dijeron: «¿Dónde está Sara, tu mujer?» Contestó: «Aquí, en la tienda.» Añadió uno: «Cuando vuelva a ti, dentro del tiempo de costumbre, Sara habrá tenido un hijo.»

▶ Salmo responsorial (14)

R. *Señor, ¿quien puede hospedarse en tu tienda?*

El que procede honradamente / y practica la justicia, / el que tiene intenciones leales / y no calumnia con su lengua. R.

El que no hace mal a su prójimo / ni difama al vecino, / el que considera despreciable al impío / y honra a los que temen al Señor. R.

El que no presta dinero a usura / ni acepta soborno contra el inocente. / El que así obra nunca fallará. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses

(Col 1,24-28)

Hermanos: Ahora me alegro de sufrir por vosotros: así completo en mi carne los dolores de Cristo, sufriendo por su cuerpo que es la Iglesia, de la cual Dios me ha nombrado ministro, asignándome la tarea de anunciaros a vosotros su mensaje completo: el misterio que Dios ha tenido escondido desde siglos y generaciones y que ahora ha revelado a sus santos. A éstos ha querido Dios dar a conocer la gloria y riqueza que este misterio encierra para los gentiles: es decir, que Cristo es para vosotros la esperanza de la gloria.

Nosotros anunciamos a ese Cristo; amonestamos a todos, enseñamos a todos, con todos los recursos de la sabiduría, para que todos lleguen a la madurez en su vida en Cristo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 10,38-42)

En aquel tiempo, entró Jesús en una aldea, y una mujer llamada Marta lo recibió en su casa. Ésta tenía una hermana llamada María, que, sentada a los pies del Señor, escuchaba su palabra. Y Marta se multiplicaba para dar abasto con el servicio; hasta que se paró y dijo: «Señor, ¿no te importa que mi hermana me haya dejado sola con el servicio? Dile que me eche una mano.» Pero el Señor le contestó: «Marta, Marta, andas inquieta y nerviosa con tantas cosas; sólo una es necesaria. María ha escogido la parte mejor, y no se la quitarán.»

Marta i Maria davant Jesús.
Pintura de Giovanni da Milano (s. xv).
Església de la Santa Creu, Florència

COMENTARI

Marta i Maria

Mestre com una deixeblla. Maria l'escolta sense parlar, no fa preguntes ni objeccions, tampoc discuteix, només escolta. Acull la Paraula i la conserva en el cor com feia la mare de Jesús. Actuant d'aquesta manera, Maria s'ha comportat com una dona lliure, ha volgut decidir per ella mateixa. Ningú ha escollit per ella. Des del primer moment la iniciativa ha estat seva. I ha escollit la millor part.

Quina és la reacció de Jesús? No aconsella a Marta que continuï amb la feina ni aconsella a Maria que continuï asseguda als seus peus. És a dir, Jesús no mostra cap interès a establir una comparació entre les activitats de les dues germanes; més aviat

posa èmfasi en l'actitud de fons amb què les realitzen. No és qüestió de declarar la superioritat de la contemplació sobre l'acció. La cosa més important que està a l'arrel de qualsevol tipus d'opció vital és escoltar la Paraula. Per això, Jesús no condemna Marta, però li recorda el risc que comporta viure en contínua agitació.

Un afany excessiu per l'apostolat ens pot separar de la Paraula de Déu que és l'origen de tot servei. Cal aturar-se de tant en tant, cal buscar espais de silenci i reflexió, cal crear un oasi de pau on poder escoltar la Paraula sense pressa ni neguit.

Dra. Núria Caldach-Benages

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Mi 6,1-4.6-8 / SI 49 / Mt 12,38-42 ■ **dimarts**: Mi 7,14-15.18-20 / SI 84 / Mt 12,46-50 ■ **dimecres**: Jr 1,1-4-10 / SI 70 / Mt 13,1-9 □ **dijous**: Cr 3,1-4a (o bé: 2Co 5,14-17 / SI 62 / Jn 20,1-2.11-18 □ **divendres**: Ga 2,19-20 / SI 33 / Jn 15,1-8 ■ **dissabte**: Jr 7,1-11 / SI 83 / Mt 13,24-30 ■ **diumenge** vinent, Sant Jaume, Apòstol (lit. hores: 1a setm.): Ac 4,33;5,12.27-33; 12,1b-2 (o bé: Ac 11,19-21; 12,1-2.24) / SI 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28.

La casa de Betània és arquetip d'hospitalitat. Allí vivien Marta, Maria i Llätzer, bons amics de Jesús, i allí se situa el breu fragment evangèlic d'aquest diumenge. Lluc narra una escena de caire familiar. Les protagonistes són Marta i Maria, dues germanes que la interpretació tradicional, sense gaire cert, ha reduït a dos símbols aparentment contraris: l'acció i la contemplació. En realitat, l'ensenyament de Jesús no tracta d'aquesta dicotomia.

La resposta de Jesús a Marta ens recorda que només hi ha una sola cosa necessària: escoltar la Paraula de Déu. Maria ha deixat tot el que estava fent i s'ha assegut als peus del

DIÀLEGS SOBRE LA FE

Les preguntes inquietants dels infants

L'infant és un forjador de preguntes inquietants. És crític, veloç, impertinent a voltes. Els seus interrogants fan envermellar. Innocent, l'infant pregunta i espera resposta. No s'accontenta amb qualsevol resposta. Vol raons, aspira a entendre el que pregunta.

Déu és un objecte estrany en la vida dels infants del nostre temps. Són fills d'una cultura on Déu és absent o com a mínim ha quedat eclipsat rere una constel·lació de petites divinitats. Viuen en un món sense Déu, juguen en un món sense Déu. Toquen espais profans, viuen temps profans. L'experiència religiosa reclusa al pla de l'estricta intimitat i això afecta, lògicament, els processos de transmissió.

Amb tot, irrompen preguntes. ¿Ens hauríem preguntat per Déu si no ens haguessin parlat mai d'Ell? Cal estimular en ells una actitud de recerca admirativa, reflexiva i con-

templativa. Crec que els pares hem de potenciar en ells el desig explícit de saber, però sobretot, d'estimar.

He recollit algunes preguntes reals, d'altres són elaboracions pròpies. Parteixo d'una experiència autobiogràfica, real, viscuda. Queden, però, moltes preguntes al tinter, una constel·lació d'interrogants que, senzillament, no han tingut cabuda en aquest text.

Estic convençut que el més rellevant no és parlar-los de Déu; és que escoltin la seva veu, que experimentin la seva interpel·lació. Els pares som mitjancers. Hem de crear les condicions de possibilitat per a la trobada interpersonal, però no podem substituir ni simular aquesta trobada única que és l'acte de fe. El que segur que hem d'evitar és ser obstacles. Tinc molt clar que el més essencial no és parlar-los de Déu, sinó que se sentin cridats a escoltar Déu i a parlar-li.

Francesc Torralba

(Ah, sí? Com parlar de Déu als infants, Editorial Claret)

DÉU NO TÉ POR

Veure la pobresa com el bon samarità

La paràbola del bon samarità queda com la gran llumenera evangèlica per il·luminar la vida: és la llum per caminar per la carretera que passa a través dels punts candents de la història, com Jerusalem i Jericó, però també pels camins modestos de la nostra existència.

El bon samarità és el tipus de cristià que l'Evangeli proposa. Sembla algú que camina pel camí com tothom. No està separat dels altres. No el protegeix cap paret. No té un objectiu més important que el faci anar de pressa i no parar-se davant d'aquell home mig mort en el camí de Jerusalem a Jericó, atacat per uns bandolers.

Aquest home bo és el model del creient. «Vés, i tu fes igual» (Lc 10,37), diu Jesús a l'escriba i als seus deixebles després d'haver narrat aquesta paràbola. El samarità és el paradigma del coneixement en l'amor. És la realitat de les èpoques més fecundes de la història, la dels cristians com a samaritans.

El somni de Francesc d'Assís, allò de cristians que fossin *minores* com tots els homes, que s'aturessin amb ells, prop dels seus problemes, capaços de trobar amb joia disponible tots els homes. Els *minores* —segons Francesc— no s'havien de fer protegir pels murs de les abadies sinó anar pel camí de tothom, a peu, no des de dalt de les cavalcades, per tant, amb la possibilitat de trobar els altres.

Ser un bon samarità és un somni ben actual. És el que el Concili Vaticà II, l'esdeveniment més gran de l'Església catòlica en la segona meitat del segle XX, ha presentat de nou als cristians del nostre temps. Pau VI, a la conclusió del Concili, el 1965, va dir: «L'antiga història del samarità ha estat el paradigma de l'espiritualitat del Concili. Una simpatia immensa l'ha amarat tot.» Joan Pau II s'ha situat en aquesta línia.

La lectura de la Paraula de Déu i l'amor pels pobres són les línies bàsiques de totes les nostres comunitats de Sant'Egidio, a Roma, a Moçambic o a Guinea Conakry.

Andrea Riccardi

(Déu no té por, Publicacions de l'Abadia de Montserrat)

SANTORAL

18. ✚ Diumenge XVI de durant l'any. Sant Frederic, bisbe d'Utrecht i mr.; santa Marina, vg. i mr.; santa Simfrosa i els seus 7 fills, mrs.

19. Dilluns. Santa Àurea, vg. i mr. a Sevilla; sant Símmac, papa (sard, 498-514); sant Pere de Cadireta, dominicà, de Mojà.

20. Dimarts. Sant Elies, profeta (s. IX aC); sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Si-senand, diaques i mrs. a Còrdova; santa Margarida, vg. i mr.; santa Liberata, vg. i mr.

21. Dimecres. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prev. caputxí i doctor de

l'Església; sant Daniel, profeta (s. VI-VII aC); santa Pràxedes, vg.

22. Dijous. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixebra de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.; sant Menelau, abat.

23. Divendres. Santa Brígida (Suècia 1303-Roma 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i copatrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Cunegunda, rel. franciscana.

24. Dissabte. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria-Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalajara.

QUERIDOS ABUELOS

Educar en valores

Hoy por hoy la enseñanza de la religión —además de la que se imparte en las escuelas, en aquellas en que está permitido hacerlo, claro está...—

corre mayoritariamente a cargo de los abuelos. Estos aprovechan hábilmente el momento de acostar a sus nietos, después de contarles el correspondiente cuento, para rezar sus plegarias en actitud de recogimiento y así los nietos aprenden desde el «Jesucito de mi vida»... al Padrenuestro.

Pero no quiero referirme aquí sólo a los valores relacionados con las creencias, sino a la educación en valores en general para formar buenos ciudadanos. Y en esta línea se mueve con gran habilidad el colega valenciano Joaquín Ybarra en su libro *Mis abuelos me cuidan*: «Todos estamos en la importancia de educar en el respeto y la tolerancia, la libertad, la igualdad, la justicia, la paz... Los valores se están aprendiendo desde que se nace, con la influencia fundamental de la familia y, en segundo término, de la escuela y de la sociedad en general. No se imponen, se viven. De nada sirve imponer a un niño que sea generoso si no comprende y hace suyo el valor de la generosidad. Y todo lleva su ritmo.»

Los abuelos están en condiciones para educar en valores por estas razones: se encuentran más alejados de la competitividad laboral y de la lucha social; tienen suficiente experiencia vivida en situaciones de solidaridad y de insolidaridad, de las que pueden dar testimonio; disponen de tiempo. Y la cuarta condición —quizá la primera en importancia— es que están dispuestos a dar todo a cambio de nada.

Hay un refrán que dice: «Lo que cocina la abuela alimenta los mejores sentimientos.»

Dr. Paulino Castells

(Queridos abuelos, Ediciones Ceac. Estimats avis, Ed. Columna)

ENTREVISTA

MERY GARCIA

Assistència Vedruna

La relació de la Gna. Mery Garcia amb la gent gran ve de lluny. Des de jove es va encarregar dels avis de casa i després, a la congregació —és carmelita de la Caritat Vedruna i infermera—, des del noviciat ja li van demanar diferents serveis a les infermeries de les germanes grans. Quan va acabar la carrera d'infermera es va dedicar professionalment al camp de la geriatria. «Veure les persones grans alegres i tan autònomes com puguin, dignificar els processos de demència, aprendre tot el que m'ensenyen i poder-los acompanyar en el seu darrer tram de vida» és la millor recompensa que pot rebre, assegura.

Quina és la característica que defineix les germanes Vedrunes, en el camp de la salut?

Continuar amb el carisma que hem heretat ja des de les primeres comunitats i germanes, de santa Joaquina de Vedruna, dona sana i sanadora. Les nostres constitucions diuen d'ella que «assistia els malalts amb amor, compartia amb ells el dolor i els ajudava a descobrir el sentit cristià del sofriment».

Quin és el perfil de la guaridora Vedruna?

El d'una dona consagrada que se sent estimada profundament i gratuïtament per Déu, que se sent enviada a ser signe i instrument del seu amor, que és capaç de descobrir el rostre del mateix Crist en qui sofreix, per anar adquirint la saviesa de la creu i que té una visió integral i integradora de la salut. La guaridora Vedruna viu esperançada i joiosa la seva dimensió professional i es considera amb aptituds i vocació per realitzar tot allò que possibilita salut i vida.

Quina opinió té de la llei de dependència de la Generalitat?

El nom sencer de la llei és «Programa per a l'impuls i l'ordenació de la promoció de l'autonomia personal i atenció de les persones amb dependència». Crec que s'ha focalitzat tota l'atenció a la part de la dependència i s'ha oblidat la part de l'autonomia. Com que es tracta d'una llei de dret universal i subjectiu és massa àmplia i poc realista tant en termes econòmics com personals i socials.

Oscar Bardají i Martín

AGENDA

CRÒNICA

Jubilació de Mn. Jaume Boguñà. Els darrers 24 anys, mossèn Jaume ha prestat els seus serveis pastorals com a rector de la parròquia de Sant Pere de Gavà, i el passat 26 de juny, tota la comunitat cristiana va poder acompanyar-lo durant l'eucaristia d'acció de gràcies. Els diversos grups parroquials, d'activitats pastorals, el centre cultural, amb l'esbart dansaire i els bastoners, etc. tots van poder expressar-li el seu agraïment. El dia 29 de juny, festivitat del titular de la parròquia, el bisbe Agustí va presidir la celebració en la qual Mn. Xavier Ribas, fins ara vicari, comença va el seu servei com a rector.

XIIIè Consell Nacional de la JOC. Els passats dies 25, 26 i 27 de juny va tenir lloc a la Casa d'Espiritualitat Sant Josep Manyanet de Begues el XIIIè Consell Nacional de la JOC (Joventut Obrera Cristiana) de Catalunya i les Illes. Hi van participar uns 60 delegats. El lema del consell va ser «Posa't en moviment i organitza't», i es van tractar fonamentalment dos grans temes: l'orientació del moviment per als tres propers cursos i la qüestió de l'estructura del Moviment, que va portar com a conclusió la reorganització territorial de la JOC en federacions més àmplies. El darrer dia del consell hi va participar el bisbe Agustí Cortés.

Ordenació episcopal de Mons. Salvador Cristau. El dissabte dia 26 de juny a les 11 del matí la Catedral del Sant Esperit de Terrassa s'omplí a vessar per acollir l'ordenació del nou bisbe auxiliar de Terrassa. Presidí la cerimònia el titular del lloc, Mons. Josep Àngel Saiz, i concelebraren el nunci apostòlic, Mons. Renzo Fratini, els bisbes de les diòcesis catalanes i altres de la resta d'Espanya, així com nombrosos preveres. Un dels moments centrals de la consagració episcopal fou la imposició de

les mans per part dels bisbes presents. En acabar la celebració, el nou bisbe es dirigí a l'assemblea donant gràcies a Déu per la vida, per la fe i per la vocació sacerdotal que ara porta a la plenitud, i agraint la presència de bisbes, preveres, religiosos i poble fidel a la cerimònia.

AGENDA

Reunió dels bisbes de la CET. Els bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya faran la seva reunió final de curs del 19 al 21 de juliol, a la Residència de les Germanes de la Sagrada Família, a la Seu d'Urgell.

En la festivitat de santa Maria Magdalena. Cinc parròquies de la diòcesi tenen per titular santa Maria Magdalena, a les poblacions de Canyelles, Esplugues, El Pla del Penedès, Viladecans i Pontons. Enguany, el bisbe Agustí hi assistirà a aquestes dues darreres: El dia 22, a les 20 h, presidirà l'eucaristia a Viladecans, i després compartirà un sopar popular amb els feligresos. En canvi, a Pontons, és costum celebrar la festa major el diumenge següent, i això li donarà l'ocasió de visitar per primera vegada aquesta parròquia i celebrar la missa el dia 25, a les 13 h.

CULTURA

Concerts d'estiu a Collbató. Dissabte 24 de juliol, 18.30 h «Festival Gong», amb improvisació i música descriptiva. Interpretat per Juan de la Rubia a l'orgue i Ravid Goldschmidt que tocarà el hang.

ESGLÉSIA DIOCESANA

Tinc una història per explicar-te...

El pare Heliodoro Delgado és religiós camil. Amb una experiència com a capellà d'hospitals de 48 anys, dels gairebé 51 de la seva vida sacerdotal, ens explica com va néixer i com viu ara la seva vocació al servei dels malalts.

Tenia un oncle religiós de la Salle, un germà i diversos cosins; estava examinat i admès per anar amb ells, però jo deia sempre que volia ser frare, com es deia, però de missa. Fins que un bon dia un religiós camil va anar a Burgos a la parròquia de San Gil Abad on jo estava d'escolà, el vaig ajudar a missa i després em va dir: «Vols venir amb mi?» Li vaig contestar: «Sí, Senyor.» El mateix dia em va examinar (era l'estiu de 1947) i a l'octubre d'aquell any vaig ingressar al seminari menor, arribant a la meua ordenació sacerdotal l'any 1959. La fe i la vocació són un do de Déu que ens vol per a un fi determinat en la vida i a mi m'ha volgut per a camil dedicat al servei dels malalts en els grans hospitals com Vall d'Hebron a Barcelona i Verge del Rocío a Sevilla i en altres centres menors com a Sant Pere de Ribes.

El servei als malalts ocupa un lloc importantíssim en la vida de Jesús. S'ha dit que els malalts i el tracte de Jesús amb ells són com el cor de l'Evangeli. Tots ens narren tantes accions de Jesús amb ells, de tal manera que si traiem tot el relacionat amb Jesús i els malalts desapareix gran part de l'Evangeli. Com paradigma del bon fer de Jesús amb els malalts, ens ha deixat una de les paràboles més belles, la del bon samarità, on acaba dient: «Ves-hi i fes tu el mateix.» I això és el que m'ha tocat a mi per vocació: dedicar tota la meua vida al servei dels malalts. Malgrat les limitacions que tots tenim, em sento realitzat i feliç procurant posar el meu òbol per a una atenció integral al malalt i als seus familiars.

El capellà ha de conèixer els malalts, per això la visita diària és una part importantíssima del meu treball. La visita del capellà ha de ser portadora de Jesús. De fet el primer que faig és anar a la capella i prendre el Santíssim, perquè m'acompanyi en el meu recorregut i contacte amb els malalts.

De nou repeteixo: em sento feliç en el meu ministeri i vocació camil·liana seguint al Crist Misericordiós i a aquest gran Sant de la Caritat, Camilo de Lelis.

ECO DE LA PALABRA

Vacaciones para el espíritu

Se impone una aclaración ante este título: decimos «vacaciones para el espíritu» y no «vacaciones del espíritu», y, además, ponemos «espíritu» con minúscula. Nos referimos, en efecto, al espíritu de cada uno, que, a pesar de ser lo más personal y único que tenemos, tan a menudo permanece olvidado, arrinconado y solitario. Hablamos de vacaciones, este tiempo de ocio, que nos permite romper el ritmo atareado de la vida y el acoso de las preocupaciones cotidianas. Elegimos, además, la expresión «para el espíritu», porque queremos significar, no que el espíritu se vaya de vacaciones, sino todo lo contrario, que estas estén dedicadas a hacerle caso, a su cultivo, y a su ejercicio.

Nos parece que este propósito es hoy más necesario y urgente que nunca. Precisamente porque sufrimos una seria crisis. La crisis nos afecta lo que podríamos llamar el espacio más externo de la persona, como por ejemplo, sufrir incomodidades, falta de servicios o, incluso, desgraciadamente, el hambre. Nos afecta también a la psicología, como por ejemplo, frustraciones, crisis del llamado «bienestar», efectos del paro, conflictos sociales y personales, depresiones... Pero nada de lo que vive la persona, aunque sea una enfermedad en su cuerpo, es sólo algo físico o psíquico,

porque la persona humana es toda una unidad, centrada en su corazón, que es el espíritu: todo en ella es personal y humano. Lo cual quiere decir que la crisis que padecemos es también (y pienso que, sobre todo) crisis que afecta al espíritu.

Así, este sería el programa que proponemos: «dedica las vacaciones a tu espíritu, para poder vivir la crisis». Y osamos decir, «dedica tus vacaciones a tu espíritu, para superar la crisis», aunque esta llamada pueda provocar una sonrisa irónica y despreciativa.

La propuesta puede ser más concreta. Me ha llegado un libro muy interesante: *Una luz tan diferente. Páginas escogidas del Libro de la Vida*. Se trata de una recopilación de textos del *Libro de la Vida*, de santa Teresa de Jesús, elaborado por la comunidad de monjas Carmelitas Descalzas del Monasterio de la Sagrada Familia, de Puçol. Los escritos de la santa vienen escogidos, acompañados y presentados por las mismas monjas que han bebido y beben cotidianamente de ellos, lo cual añade una nota vital a la ya riquísima carga testimonial de la obra de la santa fundadora.

El libro merece muchos comentarios. Sólo una observación sobre el acierto del título. Porque, si no hace muchos años este título habría sido re-

chazado por cualquier editorial, hoy es absolutamente oportuno. ¿Cómo osan las monjas presentar un mensaje, acentuando la diferencia respecto de los mensajes que escuchamos todos los días? ¿Cómo proponen una luz, una claridad, caracterizada por la diferencia frente a las luces que inventamos y creamos nosotros, modernos, inteligentes y poderosos, constructores de nuestra historia? ¿O es que no será tan diferente?

—La luz que podemos encontrar en este libro es diferente por ser más luz que las pequeñas chispas que vamos encontrando todos los días.

—Podemos tomar este libro sin miedo y con buena conciencia, porque todos estamos hechos, no para un pequeño rayo, sino para el mismo sol.

—Para entendernos, sustituimos la palabra «luz», por «amor»: un amor tan diferente...

Ya nos va bien adentrarnos durante las vacaciones en una claridad de amor diferente, bien concreto, con los pies en la tierra, perfectamente humano, por ser perfectamente divino.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat